

udgående vurdering af de miljømæssige konsekvenser – en VVM-redegørelse. Der udlægges oftere arealer til trafik- og tekniske anlæg – som f.eks. veje, jernbaner, havne, flyvepladser, kraftværker og større affaldsbehandlingsanlæg – i det åbne land.

Fælles for planlægningen for disse anlæg er, at regionplanerne normalt indeholder meget præcise retningslinier for anlæggenes placering. Hertil kommer, at hovedparten af disse anlæg er omfattet af planlovens VVM-regler.

Retningslinierne for placering af vindmøller har derimod typisk bestået i, at der for større landzoneområder var en relativt bred ramme for en mere detaljeret kommunal planlægning kombineret med en konkret udpegning af enkelte større vindmølleparker og områder, hvor der var »forbud« mod en kommunal planlægning for vindmøller.

Udkastet til landsplandirektiv lægger op til, at der i regionplanerne generelt skal ske en mere præcis udpegning af placeringsmulighederne for vindmøller. Cirkulæret vil derfor medføre, at den regionplanmæssige regulering af vindmøller i højere grad end hidtil faktisk kommer til at svare til reguleringen af industrivirksomheder.

Ministeriet forbereder for tiden en implementering af den seneste ændring af VVM-direktivet og det forventes, at der i den forbindelse bliver indsat bestemmelser i samlebekendtgørelsen, der medfører at gennemførelsen af visse vindmølleprojekter forudsætter en VVM-vurdering.

Spm. nr. S 1075

Til miljø- og energiministeren (10/8 98) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren oplyse, om elektricitet, produceret af decentrale kraftvarmeværker eller af vindmøller, er konkurrencedygtig på et frit elmarked i forhold til el, produceret af de danske elværker, uden de meget store tilskud til den prioriterede el?«

Svar (25/8 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Omkostningen ved el produceret på de danske elværker inkl. kapitalomkostninger, transportomkostninger mv. i det samlede danske elsystem afspejles i kraftværkspriserne, der i 1997 gennemsnitligt var 27,91 øre/kWh. I denne pris indgår såvel produktionsomkostninger, herunder henlæggelser, transportudgift samt udgifter ved køb af prioriteret el.

For de decentrale naturgasfyrede kraftvarmeværkers vedkommende viser Energistyrelsens beregninger, at den langsigtede elproduktionspris ud fra en gennemsnitsbetragtning er i størrelsesordenen 31 øre/kWh, forudsat at varmen afregnes til en pris, der svarer til at varmen alternativt produceres på gaskedler. Produktionsprisen er meget afhængig af gasprisens udvikling. Elproduktionsprisen på nye landplacerede vindmøller er gennemsnitlig 30-35 øre/kWh. Der kan dog være tale om stor variation afhængig af vindforholdene. Den gennemsnitlige langsigtede produktionspris på el fremstillet ved biomasse og biogas kan opgøres til 40-50 øre/kWh for store anlæg og 50-60 øre/kWh for mindre anlæg. Opgørelsen er forbundet med usikkerhed, idet prisen på biomasse varierer betydeligt geografisk.

For såvel de decentrale, gasfyrede kraftvarmeværker som de landplacerede vindmøller gælder, at de ud fra en langsigtet gennemsnitsbetragtning har omkostninger, der overstiger kulfyrede kraftværkers samlede produktionsomkostninger. Hvorvidt de decentrale kraftvarmeværker og vindmøllers produktion vil være konkurrencedygtig uden at modtage tilskud på et frit elmarked afhænger af om disse anlæg kan få dækket deres omkostninger på markedsvilkår. Produktionsprisen på kulværker afspejler i dag ikke den fulde skadelige miljøeffekt.

Spm. nr. S 1088

Til miljø- og energiministeren (11/8 98) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Kan ministeren bekræfte, at der jævnligt er forsøg på at omgå reglerne for adgang til ejerskab af vindmøller?«